

manjina u odlučivanje o načinu predstavljanja kulturno–istorijskog nasleđa nacionalnih manjina (čl. 12).

Zakon o nacionalnim savetima nacionalnih manjina (ZNSNM) je predviđao brojna ovlašćenja nacionalnih saveta u oblasti kulture. Neka ovlašćenja su, međutim, ukinuta odlukom Ustavog suda Srbije iz januara 2014.

Savetodavni komitet je u Trećem mišljenju o primeni Okvirne konvencije istakao da Budžetski fond za nacionalne manjine nije operativan što znači da odluke nacionalnih saveta nacionalnih manjina imaju nesrazmeran uticaj na način podržavanja kulturnih aktivnosti nacionalnih manjina. Pored toga, sredstva koja dodeljuje Ministarstvo kulture za kulturne i umetničke aktivnosti nacionalnih manjina su ba-zirana na projektima što onemogućava finansiranje dugoročnih aktivnosti. Savetodavni komitet je skrenuo pažnju i na to da predstavnici nekih nacionalnih manjina takođe ističu da kriterijumi za dodelu sredstava iz budžeta nisu dovoljno transparentni. U Komentaru Vlade na Treće mišljenje se navodi da su glavni finansijeri projekata iz oblasti kulture Ministarstvo kulture i informisanja, Pokrajinski sekretarijat za kulturu i javno informisanje, kao i jedinice lokalne samouprave. Postupak javnog konkursa Ministarstva kulture se sprovodi uz poštovanje određenih kriterijuma i prilikom odlučivanja o dodeli sredstava vodi se računa o posebnim karakteristikama nacionalne manjine (kao što je brojnost pripadnika nacionalne manjine) o postojanju drugih izvora finansiranja na pokrajinskom i lokalnom nivou kao i o postojanju podrške matične države. Takođe, sredstva koja se dodeljuju nacionalnim savetima mogu biti korišćena radi finansiranja aktivnosti nacionalnih saveta, što uključuje i programe u oblasti kulture, obrazovanja, informisanja i službene upotrebe jezika i pisma. Srbija je u Trećem izveštaju o primeni Okvirne konvencije detaljno obrazložila zbog čega Budžetski fond nije još uvek operativan iako se sredstva izdvajaju još od 2010. godine.

3.5.2. Sloboda izražavanja nacionalne pripadnosti.

Okvirna konvencija predviđa da svaki pripadnik nacionalne manjine ima pravo da bude tretiran kao takav ili ne i da zbog toga neće doći u nepovoljan položaj (čl. 3). Ova sloboda je ustavna kategorija a zaštićena i Zakonom o zaštiti manjina (čl. 5) Takođe, Zakon o zaštiti podataka o ličnosti predviđa da su podaci koji se odnose na nacionalnu pripadnost, rasu, jezik i veroispovest naročito osetljivi podaci koji se mogu obrađivati na osnovu slobodno datog pristanka lica o kome je reč.

Povreda slobode izražavanja nacionalne pripadnosti predstavlja krivično delo (čl. 130 KZ).

U Republici Srbiji još uvek postoje pokušaji osporavanja pojedinih nacionalnih manjina i nametanja identiteta pripadnicima manjina čije je postojanje identifikovano na popisu stanovništva 2002. i 2011. godine. Još uvek su prisutne rasprave između Bunjevaca i Hrvata, kao i Vlaha i Rumuna. U sva tri izveštaja o sprovođenju Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina, Republika Srbija je zauzela stav da državne vlasti ne smeju da ulaze u rasprave o nacionalnom identitetu pojedinih nacionalnih manjina i da bi bilo kakvo podržavanje aktivnosti jedne ili druge manjinske zajednice značilo nametanje nacionalnog identiteta manjinama.